

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-146/19

Judecător:
Gh. Mățu

DECIZIE

16 aprilie 2019

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Judecători

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

A. Revenco

E. Rățoi; Gh. Liulca

A. Scobioală

A. Formusatii; V. Muntean

I. Vizdoga

Judecând în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de către inculpatul **Ghedreuțan Valeriu ******* și apelul declarat de avocatul I. Vizdoga în interesele inculpatului, apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție V. Muntean împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central Nr. 1-165/16 din 26.01.2018 și încheierii din 26.01.2018, prin care:

Ghedreuțan Valeriu *****, născut la *****, originar din or. *****, domiciliat or. ***** str. *****, cetățean al R. Moldova, supus militar, studii superioare, căsătorit, judecător a judecătoriei Drochia, fără antecedente penale,

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a), b) CP și în baza acestei legi i s-a aplicat pedeapsa sub formă de 7 (șapte) ani închisoare, cu ispășirea pedepse în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 8000 unități convenționale, ce constituie 160.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa și a exercita funcții publice pe un termen de 10 (zece) ani.

Sentința a fost lăsată spre executare după rămânerea eu irevocabilă.

Mijloacele bănești în mărime de 2600 dolari SUA, 26 de bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA fiecare, 1150 euro, 10 bancnote cu nominalul de 100 euro fiecare și 3 bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare, ridicate la 22 martie 2016 în cadrul percheziției la domiciliului lui Valeriu Ghedreuțan, s-a dispus de a le restitui proprietarului după intrarea sentinței în vigoare.

Cheltuielile judiciare în mărime de 29669 lei MD, rezultate din salariul șoferului pentru 12 deplasări, 12 zile - 213,25lei pentru o zi în total 2559 lei MD,

cheltuieli de deplasare 100 lei MD pe o zi, 12 zile , în total 1200 lei MD, salariul procurorului pentru cumulativ 30 zile lucrătoare - 996 lei MD pentru o zi în total 25880 lei MD, 2 pachete de hîrtie utilizată în total 60 lei MD, 30 lei MD pentru un pachet, au fost lăsate să fie încasate din contul statului.

Corpurile delictelor urmează să fie păstrate la materialele cauzei penale.

Termenul judecării cauzei:

Instanța de fond: 24.05.2016 – 26.01.2018;

Instanța de apel: 21.02.2018 – 23.04.2019.

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți,-

A C O N S T A T A T :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, inculpatul Ghedreuțan Valeriu ***** deținând funcția de judecător al Judecătoriei Drochia în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1582-II din 27.07.201200, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, reprezentând, potrivit art.1 alin.alin.(1) și (2) din Legea nr.544-XII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului (în continuare Legea nr.544-XII), unicul purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii, având, în temeiul art.15 alin.(1) lit.lit. a)-e) din Legea nr. 544-XII, obligațiile de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică al judecătorului, și, în temeiul art.15 alin.(2) din Legea nr. 544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențați în procesul de examinare a cauzelor, fiind obligat de a respecta prevederile art.art. 5 alin.(1) lit.g) și 9 alin.(3) din Codul de etică al judecătorului, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 366/15 din 29 noiembrie 2007, potrivit căror judecătorul urmează să-și exercite responsabilități juridice ce îi revin în care să se asigure de aplicarea corectă și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și fără întârziere, judecătorul nu se poate implica în activități care încălcă legile, normele sau standardele de etică din Cod, ce ar duce la imparțialitate, prejudiciți, conflicte de interese sau ar interveni în responsabilitățile profesionale, prevederile art. 5) pct. 1), 2), 3), 4) din Codul de Etică și conduită profesională a judecătorului din 11 septembrie 2015

aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Judecătorilor, potrivit căreia judecătorul va respecta cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate, pentru a asigura încrederea societății în instanțe. Este conștient de riscurile corupției și nu va admite sau nu va crea aparența unui comportament corupțional în activitatea sa; nu va cere, accepta ori primi cadouri, favoruri sau beneficii pentru îndeplinirea ori neîndeplinirea atribuțiilor funcționale sau în virtutea funcției deținute. Judecătorul nu va solicita sau accepta, direct ori indirect, plăți, cadouri, servicii sau alte beneficii, în numele său, ai membrilor familiei sale ori prietenilor, ca prețuire pentru exercitarea sau abținerea de la îndeplinirea obligațiilor sale în legătură cu o cauză care urmează a fi examinată de către acesta. Judecătorului i se interzice obținerea de bunuri materiale, servicii, privilegii sau alte avantaje, inclusiv acceptarea gratuită sau achiziționarea de bunuri (servicii) la un preț (tarif) mai mic decât valoarea lor reală. Judecătorul se va abține de la orice tranzacții financiare și afaceri de natură să-i afecteze imparțialitatea, să influențeze exercitarea îndatoririlor sale, să-i exploateze funcția sau să-l implice în convenții cu avocați sau alte persoane care ar putea fi participanți la procese în instanța de judecată în care activează, încălcând prevederile enunțate, a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de judecător, exprimate prin corupere pasivă săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică în următoarele circumstanțe:

La începutul lunii aprilie 2010, cet. Scutari Lucia s-a adresat către judecătorul Valeriu Ghedreuțan pentru o consultație referitoare la căile și ordinea de revendicare în instanță a dreptului de proprietate asupra bunului imobil amplasat pe str. ***** orașul Drochia, care constituia obiectul unui litigiu dintre ea și concubinul său Valeriu Vasiliev. În cadrul acestei discuții, judecătorul Valeriu Ghedreuțan, având intenția de a primi banii ce nu i se cuvin, i-a spus că o va ajuta să-și recupereze casa și va face în așa mod ca dosarul civil să-i fie repartizat lui, urmând ca detaliile să le discute ulterior.

Tot atunci, ultimul a pretins și a primit de la solicitantă mijloace bănești în sumă de 200 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 3392, 64 lei MD, precum că pentru consultație.

În continuare, peste două zile, în cadrul următoarei întâlniri, judecătorul Valeriu Ghedreuțan, având același scop, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a spus că el va examina cazul respectiv și va adopta o hotărâre în favoarea declarantei Lucia Scutari, însă pentru aceasta, ultima trebuie să-i transmită mijloace bănești în sumă de 6 200 euro, bani pe care ea urmează să-i transfere din Italia pe numele său, în continuare transmițându-i în acest scop copia buletinului său de identitate.

La 14.04.2010, Lucia Scutari, prin intermediul sistemului de transferuri bănești „Money Gram”, a transferat din Italia pe numele lui Valeriu Ghedreuțan

mijloacele bănești în sumă de 6 200 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 104755,82 lei MD, pe care ultimul le-a primit la 19 aprilie 2010 la Filiala nr. 1 a BC „Victoriabank” SA amplasată în mun. Bălți str. A. Pușkin 18.

În continuare, la 24.05.2010 judecătorului Ghedreuțan Valeriu i-a fost repartizată cererea cet. Scutari Lucia privind recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea bunurilor din posesia străină.

Urmare, îndeplinirii atribuțiilor sale de serviciu, la 17.11.2014, în rezultatul examinării litigiului civil nominalizat înregistrat în Judecătoria Drochia cu nr. 26-2-1119-24052010, judecătorul Valeriu Ghedreuțan a emis hotărârea judecătorească prin care a dispus recunoașterea după Lucia Scutari a dreptului de proprietate asupra construcțiilor în sumă de 409 420 lei, ceea ce constituie 75,26% din valoarea imobilului, situat în or. *****, str. *****, însă evitând prin hotărârea emisă scoaterea sechestrului de pe imobilul dat.

Tot el, Ghedreuțan Valeriu în continuarea acțiunilor sale infracționale, la 01 februarie 2016 cunoscând despre faptul că sechestrul de pe imobilul menționat nu a fost scos, în scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, a mai pretins de la cet. Lucia Scutari mijloace bănești în mărime de 1000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 22399,7 lei MD, motivând că banii transmiși anterior nu au fost destul pentru soluționarea pozitivă a cazului menționat.

La 15 februarie 2016 orele 15.36 Valeriu Ghedreuțan aflându-se în biroul nr. 40 amplasat pe str. 31 august 1989 nr. 1 b, orașul Drochia, în biroul de serviciu a avocatului Malesenco Dumitru în continuare a mai pretins de la cet. Scutari Lucia mijloace bănești în mărime de 1000 euro, motivând pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu și emiterea hotărârii din 17.11.2014, hotărârea emisă fiind în vigoare.

Instanța de fond a pronunțat sentința sus indicată.

Sentința a fost contestată cu apel de către procurorul al Procuraturii Anticorupție V. Muntean, care solicită casarea sentinței, cu adoptarea unei hotărâri noi, prin care inculpatului Valeriu Ghedreuțan să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu amendă în mărime de 10.000 u.c., echivalent a 200.000 lei, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 10 ani, cu trecerea forțată și gratuită din contul lui Valeriu Ghedreuțan în proprietatea statului, potrivit prevederilor art.106 Cod penal, a echivalentului a 6400 EUR rezultați din infracțiune și menținerea sechestrului aplicat asupra mijloacelor bănești 2600 dolari SUA și 1150 EUR, ridicate de la Valeriu Ghedreuțan, pentru asigurarea executării confiscării speciale și pedepsei amenzii.

În motivarea cerințelor sale, acuzarea de stat consideră că instanța de fond corect a apreciat acțiunile inculpatului Valeriu Ghedreuțan în partea recunoașterii vinovăției și condamnării lui în baza art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal, însă contestă termenul pedepsei cu închisoarea și mărimea amenzii aplicate, cât și omiterea de către instanță a aplicării confiscării speciale potrivit prevederilor art. 106 Cod penal.

Astfel, în conformitate cu Preambulul și art. 3 din Constituție, în Republica Moldova statul de drept reprezintă valoare supremă.

Valeriu Ghedreuțan, care exercita la momentul comiterii infracțiunii o funcție de demnitate publică, reprezentând autoritatea judecătorească a statului, era obligat să respecte prevederile art.1 alin.alin.(1) și (2) din Legea nr.544-XII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, conform căreia este purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii, având, în temeiul art.15 alin.(1) lit.lit. a), e) din Legea nr. 544-XII, obligațiile de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și presiigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică al judecătorului, și, în temeiul art.15 alin.(2) din Legea nr. 544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențat în procesul de examinare a cauzelor.

Mai mult ca atât, Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept stipulează, că: statele sunt garanți ai statului de drept și poartă responsabilitatea pentru punerea lor în aplicare pe deplin, nici o persoană publică nu este mai presus de lege, măsurile anticorupție sunt aplicate pentru a asigura responsabilizarea membrilor sistemului executiv.

Astfel, în esența și totalitatea lor, actele naționale și internaționale (Constituția Republicii Moldova, Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept, Statutul Consiliului Europei din 5 mai 1949, Rezoluția adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr. 1594 (2007), Decizia Consiliului Ministerial al OSCE nr.7/08) consfințesc statul de drept ca fiind o valoare supremă într-o societate democratică.

Acțiunile lui Valeriu Ghedreuțan care exercita funcție de demnitate publică, analizate prin prisma actelor normative citate, au constituit o sfidare a valorii statului de drept. Fapta imputată acestuia a condiționat indubitabil diminuarea încrederii societății în autoritatea judecătorească a statului.

Curtea Constituțională a Republicii Moldova (Hotărârea din 22.04.2013, dosarul nr.10a/2013), în baza actelor normative naționale și internaționale, a

apreciat încrederea în instituțiile statului ca fiind „așteptările cetățenilor ca figurile publice și instituțiile să activeze în beneficiul lor” (63). În Hotărârea citată, Curtea Constituțională reține că „...corupția submină democrația și statul de drept.” „Lupta împotriva corupției este parte integrantă a asigurării statului de drept.” (60)

Prin acțiunile imputate lui Valeriu Ghedreușan, care exercita funcție de demnitate publică, a fost compromisă lupta împotriva corupției și o obligațiune a fiecărei persoane publice.

Astfel, sentința nominalizată, în partea privind individualizarea pedepsei în raport cu prevederile din Partea generală a Codului penal și atabilirea acesteia este una blîndă, neîntemeiată și pasibilă casării, din următoarele considerente.

Contrar art.75 din Codul penal, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța eronat a aplicat criteriile generale de individualizare a pedepsei, potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuiază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia

Potrivit prevederilor art.106 Codul penal „(1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

- (2) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):
- a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni;
 - b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
 - c) date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
 - e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- fi convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(2¹) Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobîndite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri.

- (3) Dacă bunurile menționate la alin.(2) lit.a) și b) aparțin sau au fost

transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă.

(4) *Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.*

(5) *Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al or icărui alt mijloc de informare în masă. “*

Astfel, potrivit prevederilor acestei norme, instanța de fond urma să dispună confiscarea specială a mijloacelor bănești 6400 EUR, rezultate din infracțiunea de corupere pasivă incriminată inculpatului, și să mențină sechestrul asupra mijloacelor bănești 2600 dolari SUA (26 bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA fiecare) și 1150 euro (10 bancnote cu nominalul de 100 euro fiecare, 3 bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare), ridicate la 22 martie 2016 în cadrul percheziției la domiciliul lui Valeriu Ghedreuțan, în scopul asigurării executării confiscării și pedepsei amenzii, însă instanța de fond neîntemeiat și ilegal a dispus restituirea mijloacelor bănești inculpatului după intrarea sentinței în vigoare.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.397 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.art. 395 și 396 Cod de procedură penală, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărîrea cu privire la confiscarea specială.

Împotriva sentinței a declarat apel apărătorul inculpatului I. Vizdoga, care nu este de acord cu soluția adoptată și consideră că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; Inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu întrunește elementele infracțiunii; A fost încălcat dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 &1 CEDO sub aspectul garanțiilor: 1. nerespectarea obligației de motivare a soluției; 2. încălcarea principiului contradictorialității procesului. A fost încălcat dreptul la apărare - art. 6 & 3 CEDO.

Sentința nominalizată apărătorul o consider ca fiind una ilegală și neîntemeiată, în baza cărui fapt, solicit casarea acesteia, rejudecarea cauzei în instanța de apel cu reexaminarea totalității probelor administrate și adoptarea unei noi hotărîri potrivit ordinei stabilite pentru prima instanță, conform căreia de a-l achita pe Valeriu Ghedreuțan din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile acestuia.

În susținerea poziției de apărare, s-a pus în evidență jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care edifică veritabile standarde al dreptului omului, ce urmează a fi aplicate de statele justițiabile la nivel intern. Ori, jurisprudența degajată de Curte constituie o veritabilă sursă de conformitate pentru

instanțele judecătorești naționale în procesul soluționării cauzelor penale la nivel național, în vederea organizării unei garanțări practice eficiente a drepturilor și libertăților recunoscute. Jurisprudența Curții este de o aplicare directă în ordinea juridică internă (*Manualul judecătorului pentru cauze penale, Chișinău, 2013 pag. 127*) datorită prevederilor **art. 4 din Constituție, art. 7 alin. (8) CPP**. În context, s-a apelat la garanțiile ce au menirea să asigure deplul la un proces echitabil, fondate pe **art. 6 CEDO, art. 19 alin. (1) CPP**.

Dat fiind circumstanțele cauzei și condițiile de instrumentare a dosarelor penale, s-au pus în evidență, că argumente apărării sun suficient de puternice, capabile să justifice o singură soluție - achitarea inculpatului în raport cu acuzațiile penale aduse. Ori, potrivit **art. 389 CPP, 1)** Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. 2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Conform **art. 8 alin. (3) CPP**, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Pornind de la ideea că potrivit **art. 93 alin. (1) CPP**, probele sunt elementele de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, iar conform **art. 95 CPP**, în procesul penal sunt admisibile doar probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod, vom atrage o atenție deosebită evaluării mijloacelor de probă.

Problema admisibilității probelor a fost abordată din punct de vedere al **art. 6 & 2 CEDO** (*Manualul judecătorului pentru cauze penale, Chișinău, 2013, pag. 61, cu referire la Hotărîrea CEDO în cauza Capean c. Belgiei*). Aceasta, deoarece vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de CPP, prin mecanismele prevăzute de cod, astfel, principiul legalității avînd o aplicare directă. În mod special, s-au invocat aspecte ce țin de principiul „securității juridice” (a se vedea Hotărîrea CEDO din 06.12.2007 în cauza Beian contra României). Dat fiind specificul cauzei penale, pretind ca inculpatul să fie tratat în același mod ca și justițiabilii, care au beneficiat de anumite efecte juridice în rezultatul soluționării unor cauze penale la nivel național. Astfel, punem în evidență unele constatări cu valoare de principiu, expuse în Decizia CSJ nr. Ira-582/12, care sunt aplicabile cauzei în speță, după cum urmează:

„În cazul în care, persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare (art. 17 CPP) și contradictorialității în procesul

penal (art.24 CPP). Relevantă în acest sens este și jurisprudența în materie penală a Curții Europene. Recunoscând unanim importanța deosebită a predictibilității legii procesual penale sub aspectul informării persoanei trase la răspundere penală cu privire la învinuirea înaintată, prin prisma impactului asupra echității procedurilor și a dreptului la apărare, s-a statuat o jurisprudență europeană constantă și consistentă, dintre care se menționează Hotărârile CEDO pronunțate în cauza De Torres vs Spania din 24.10.1996, Sassi vs Franța din 25.09.1999, Dragotoniou vs România din 24.05.2007. În cauza Adrian Constantin vs România, prin Hotărârea din 12.04.2011, Înalta Curte de la Strasbourg subliniază rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că „... **paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor**”.

Aceste constatări sunt valabile pentru capătul de acuzare adus inculpatului Valeriu Ghedreuțan.

Inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu întrunește elementele infracțiunii incriminate conform prevederilor art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal.

Coruperea pasivă, prevăzută la art. 324 alin. (3) lit. a) CP reprezintă cea de-a cincea variantă-tip de infracțiune și se exprimă prin: „pretinderea, acceptarea, primirea personal sau prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei, ori promisiunii acestora, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

În raport cu acest capăt de învinuire, cu probele prezentate de partea acuzării invocăm următoarele. Potrivit **art. 14 alin. (1) CP**, infracțiunea este o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală.

Conform **art. 51 CP, (1)** temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. (2) Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit **art. 52 CP, (1)** se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. (2) Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În sensul **art. 113 CP, (1)** se consideră calificare a infracțiunii, determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârșite

semnele componenței infracțiunii, prevăzută de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Dispoziția **art. 113 CP**, presupune că la calificarea infracțiunilor se efectuează confruntarea circumstanțelor faptei reale cu circumstanțele tipice cuprinse în norma juridico-penală. Calificarea după elementele componenței de infracțiune, în esență, presupune determinarea conținutului semnelor componenței de infracțiune prevăzută de o normă juridico-penală și pe de altă parte stabilirea în fapta persoanei a semnelor unei infracțiuni concrete după elementele componenței de infracțiune. Stabilirea elementelor infracțiunii presupune o anumită consecutivitate, mai întâi se constată obiectul infracțiunii, deoarece fără o daună reală produsă obiectului este greu să vorbim despre săvârșirea unei infracțiuni, apoi se stabilește latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Exigențele înaintate față de actul de acuzare, atât în ceea ce privește calificarea faptelor, cât și sub aspectul cauzei acuzației ce se aduc (*Hotărîrea CtEDO în cauza Block c. Ungariei; Decizia Curții Supreme de Justiție nr. Ira-582/12*) au determinat stabilirea, la nivel național, a criteriilor de calificare a infracțiunii.

În context, prezintă interes că potrivit doctrinei de specialitate, procesul de calificare a infracțiunii constă în trei fraze:

- Stabilirea, verificarea circumstanțelor faptei săvârșite;
- Alegerea și interpretarea normei juridice;
- Elaborarea, adoptarea și fixarea în documentele procesual-juridice a coincidenței semnelor faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componenței de infracțiune care o încadrează.

La instrumentarea cauzei penale în privința cet. Ghedreuțan Valeriu nu s-a ținut cont /au fost încălcate cele mai elementare exigențe ale procesului de calificare a infracțiunii. Reieșind din probele administrate apărarea consideră că, în mod indubitabil, fără careva îndoială s-a constatat că, banii în sumă de 200 EURO de la Scutari Lucia au fost predinați pentru consultarea juridică acordată acesteia, iar sumă de 6200 EURO primiți în anul 2010 de către judecătorul Valeriu Ghedreuțan de la Scutari Lucia au fost destinați pentru rezolvarea litigiului dintre concubinii Vasiliev Valerii și Scutari Lucia în vederea partajării pe cale amiabilă a casei de locuit, care ulterior au fost transmiși avocatului A.Covdi pentru a-i transmite lui Valerii Vasiliev.

Nici un Euro din cei transmiși lui Valeriu Ghedreutan nu au fost destinați acestuia pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu de judecător din partea acestuia, adică de examinarea cauzei civile, care la acel moment nici nu exista. Toată sumă de bani transmiși acestuia erau destinați pentru a încerca de a rezolva problema partajării imobilului (casei) în procedură amiabilă.

Aceste circumstanțe reiese din declarațiile inculpatului, iar cele invocate de inculpat se confirmă pe deplin în baza declarațiilor martorilor Rotaru Iurii și Pogor Viorel. În această ordine de idei se constată o încadrare juridică greșită atribuită inculpatului, înaintata de partea acuzării și menținută de instanța de fond.

Contrar prevederilor **art.394 alin.(1) p.2) Cod procedură penală**, instanța de fond în sentința sa de condamnare deși a făcut referință la declarațiile inculpatului Valeriu Ghedreuțan și declarațiile martorilor Rotaru Iurii și Pogor Viorel, această versiune nu a fost combătută prin o analiză detaliată a celorlalte probe. Instanța de fond s-a limitat doar la descrierea statică a tuturor probelor, fără a le clasifica ca probe ale acuzării și probe ale apărării. Contrar prevederilor legislației procesual-penale instanța de fond nu și-a expus în sentință motivele respingerii probelor apărării.

Această scăpare de motivare a soluției adoptate lipsită de combaterea poziției apărării, care se confirmă printr-un cumul de probe, generează recunoașterea judecării cauzei cu încălcarea principiilor generale de desfășurare a procesului penal, cum sunt:

- legalitatea procesului penal (art. 7 Cpp);
- prezumția nevinovăției (art. (8 Cpp);
- respectarea drepturilor, libertăților și demnității umane (art. 10 Cpp);
- asigurarea dreptului la apărare (art. 17 Cpp);
- contradictorialitatea procesului penal (art. 24 Cpp);
- libera apreciere a probelor (art. 27 Cpp).

Conform HOTARIRII PLENULUI CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA **Privind sentința judecătorească nr.5 din 19.06.2006** Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2007, Sentința se adoptă în numele legii și importanța acesteia ca act judiciar cere de la judecători o conștientizare deosebită, pentru legalitatea și temeinicia ei. Sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției, asigurându-se: - contradictorialitatea procesului; - egalitatea cetățenilor în fața judecării și a legii, respectarea cinstei și demnității persoanei; - cercetarea nemijlocită și publică a probelor; - cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a probelor prezentate și administrate; Sentința nu trebuie să conțină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvârșirea infracțiunii. Instanțele judecătorești vor ține cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi

înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată (alin.(1) art.389 Cod de procedură penală).

Una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă:

- probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, argumentându-se motivele admiterii sau respingerii probelor: atât de învinuire, cât și de apărare. În orice caz, se supun analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sînt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință.

Este necesar nu numai de a indica numele și prenumele părții vătămate și ale martorilor, prin depozițiile cărora, în opinia instanței, sînt confirmate unele sau alte circumstanțe de fapt, dar și de a expune esența acestor depoziții, de a argumenta de ce unele probe sînt admise, iar altele respinse;

Recunoscîndu-l vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii după semnele ce urmează a fi apreciate (de exemplu: deosebită cruzime, vădită lipsă de respect, urmări grave, încălcarea esențială a drepturilor și altele), instanța este obligată ca, în partea descriptivă a sentinței, să precizeze circumstanțele ce au servit ca motiv de a concluziona prezența unuia sau mai multor astfel de indici de calificare.

Instanța de fond la pronunțarea sentinței de condamnare a inculpatului Ghedreuțan Valeriu, nu a ținut cont de recomandările CSJ cu privire la motivarea unei sentințe de condamnare bazată pe practica judiciară și care reiese din prevederile legislației naționale și cea internațională la care R.Moldova a aderat și este parte componentă. Fiind încălcate flagrant de către instanța de fond a prevederilor procesual-penale, aceste lacune la pronunțarea sentinței de condamnare a lui V.Ghedreuțan generează indubitabil recunoașterea nulității sentinței pronunțate de instanța de fond, cu asumarea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel și cu pronunțarea unei noi soluții de achitare a inculpatului din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate acestuia.

La examinarea cauzei penale în fond apărarea a invocat încadrarea juridică ilegală și din motivul incriminării semnului calificativ - **proporții deosebit de mari**, prevăzut de **art.324 alin.(3) lit.b) Cod penal**.

Astfel, la momentul pretinderii și primirii de către inculpat a sumei de 6400 EURO (luna aprilie 2010) conform cursului BNM constituiau 108748,46 lei, ceea ce întradevăr la acel moment constituia proporții deosebit de mari, reieșind din prevederile **art.126 Cod penal**, în vigoare pentru acea perioadă.

Ulterior, **art.126 Cod penal** a fost modificat, iar proporțiile mici, mari și deosebit de mari au fost apreciate reieșind din salariu mediu lunar pe economie.

În baza, **art.10 Cod penal**, se stabilește că legea penală, care ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi.

Conform **Hotărîrii de Guvern al R.Moldova nr.773 din 27.11.2009** salariu mediu lunar pe economie pentru anul 2010 constituia 2950 lei, iar proporțiile deosebit de mari, reieșind din dispoziția **art.126 Cod penal** după modificări, constituiau de la 118 000 lei și mai mult, iar suma de 108748,46 constituie doar proporții mari.

În așa ordine de idei se constată, incriminarea ilegală a semnelor calificativ - proporții deosebit de mari.

Conform învinuirii înaintate și sentinței de condamnare se constată că infracțiunea de corupție activă a început în luna aprilie 2010, momentul pretinderii și acceptării a sumei de 200 EURO de către inculpatul Ghedreuțan Valeriu de la Scutari Lucia și finisată infracțiunea la 15.02.2016 cînd a pretins de la Scutari Lucia încă o mie de EURO.

În rezultatul examinării cumulului de probe administrate în prezenta cauză penală, s-a constatat că de către organul de urmărire penală în comun acord cu organul abilitat cu măsuri speciale de investigații a autorizat și au încercat de a transmite sub control 1000 (o mie) EURO lui Ghedreuțan Valeriu de către Scutari Lucia. Această măsură specială de investigație s-a soldat cu insucces deoarece, reieșind din declarațiile lui Scutari Lucia, aceasta a înțeles că Ghedreuțan Valeriu, nu pretinde la acești bani și din acest motiv, deși îi avea la ea deoarece i-au fost dați de către ofițerii CNA, nu i-a transmis lui Ghedreuțan Valeriu. Atît Scutari Lucia, cît și sora acesteia Agachi Vera împreună cu cumnatul ei Agachi Pavel au declarat, că în același an 2010 la solicitarea lui Scutari Lucia, Agachi Pavel a fost la Ghedreuțan Valeriu și a luat 1000 EURO precum că pentru repararea acoperișului casei mamei lui Scutari Lucia. Acest fapt a fost confirmat și de către inculpat în cadrul audierii în instanța de judecată. În această ordine de idei se constată că Ghedreuțan Valeriu este învinuit și condamnat pentru pretinderea și primirea a aceleași sume de 1000 EURO, de două ori. Nici acuzatorul de stat și nici instanța de fond nu a dat o apreciere argumentelor apărării privind incriminarea dublă pentru aceeași faptă, ce vine în contradicție cu dispozițiile **art.7 alin.(2) Cod penal**, care stipulează că nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și

pedepsei penale pentru una și aceeași faptă, precum și **art.22 alin.(l) Cod de procedură penală**, care prevede că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă. Concomitent, și prevederile **Articolul 4) paragraf (1) al Protocolului 7 adițional Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale** garantează că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Consacrarea principiului dreptului de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă a fost dezbătută și în Hotărârea Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor **alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală**, în care s-a menționat că dreptul în cauză derivă din **art.21 din Constituție**, conform căruia: “Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, *în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale*”. Din conținutul normei constituționale se deduc trei principii: prezumția nevinovăției, caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa. Ultimul principiu consacră ideea că partea apărării dispune de un șir de pîrghii care pot fi utilizate pentru apărarea persoanei în procesul de probare a vinovăției de către partea acuzării, inclusiv dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Din cele enunțate rezultă că principiul statuat de **art.21 din Constituție** - asigurarea tuturor garanțiilor necesare apărării persoanei acuzate de un delict în procesul judiciar - pe lîngă alte drepturi procesuale, oferă persoanei și dreptul constituțional de a nu fi urmărită, judecată sau pedepsită de mai multe ori pentru aceeași faptă. Principiul în cauză presupune că cel care prin conduita sa a ignorat ordinea de drept va răspunde o singură dată pentru fapta ilicită, pentru o încălcare a legii se va aplica o singură sancțiune juridică. Acest principiu constituțional se aplică nu numai în cauzele penale, dar și în cauzele contravenționale, precum și în orice altă formă de răspundere juridică din aceeași materie de drept (de exemplu - penală sau civilă).

Unul dintre aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul-**securității raporturilor juridice**, care cere, între altele, ca atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*a se vedea cauza Brumărescu c. României, [GC], nr. 28342/95, §61. ECHR 1999-VII, și cauza Roșea c. Moldovei, nr.6267/02, §24, 22 martie 2005*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o

parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, pe motivul unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*cauza Roșea, citată mai sus, §25*).

Apărarea consideră lipsa elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile lui Ghedreuțan Valeriu, iar sentința de condamnare a acestuia vine în contradicție cu însăși celor constatate de instanță. Astfel, reiesind din cele constatate în instanța de fond, chiar și dacă apărarea nu recunoaște existența elementelor infracțiunii, instanța chiar și dacă l-a găsit vinovat pe inculpat, incorect a dat apreciere perioarei de finisare a activității presupus infracționale a lui Ghedreuțan Valeriu. Astfel, instanța de fond a considerat momentul finisării acțiunii infracționale a lui Ghedreuțan Valeriu la 01.02.2016 și la 15.02.2016 când a pretins cei 1000 EURO, precum că pentru scoaterea de sub sechestru al imobilului aflat în litigiu. Reieșind din acțiunile lui Ghedreuțan Valeriu s-a constatat că sechestru de pe imobil a fost scos necondiționat, fără a pretinde și fără a primi suma de o mie de EURO, fapt confirmat prin încheierea emisă și eliberată lui Scutari Lucia, precum și prin nerealizarea măsurii speciale de investigație- transmiterea banilor sub control, care a fost preconizată, autorizată și soldată cu insucces.

Această eroare al instanței de fond a dus la aplicarea măsurii de pedeapsă sub formă amendă în mărime de la 8000 la 10000 unități convenționale și cea complementară - privarea dreptului de a ocupa și exercita anumite funcții publice pe un termen de 10 ani, sancțiune introdusă prin **Legea nr.326 din 23.12.13, M047- 48/25.02.14 art.92; în vigoare 25.02.14**].

Astfel, se constată că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă în contradicție cu prevederile **art.10 Cod penal**, aspectul retroactiv al legii penale.

Concomitent, în pleadoria sa apărarea a invocat nulitatea mai multor acțiuni de urmărire penală și a unor măsuri speciale de investigații, cu recunoașterea inadmisibilității probelor dobândite prin aceste acțiuni în conformitate cu prevederile **art.251 și 94 Cod procedură penală**.

Instanța de fond ascultînd poziția apărării nu a dat nici o apreciere juridică ilegalităților admise la faza de urmărire penală și invocate de apărare atît la etapa cercetării judiciare precum și în susținerile verbale.

Astfel, fiind lăsate fără nici o apreciere juridică din partea instanței judiciare argumentele apărării în ce privește:

-dobândirea declarațiilor de la martorul Scutari Lucia prin anumite promisiuni și cu încălcarea prevederilor legislației procesual-penale;

-lipsa unei ordonanțe de punere sub învinuire pentru corupere activă pe numele lui Scutari Lucia, sau de refuz în pornirea urmăririi penale, sau de liberare de răspundere penală a lui Scutari Lucia, pentru infracțiunea comisă de aceasta;

-interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre Scutari Lucia și Ghedreuțan Vaier iu fără acordul în scris al acesteia, și cu încălcarea procedurii legale;

-întocmirea proceselor verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații de către persoane neîmputernicite cu aceste atribuții;

-ridicarea unor documente de la Scutari Lucia despre care aceasta a declarat că nu a avut astfel de acte și această ridicare nu a existat de jure și de fapt;etc.

Neexpunerea de către instanța judiciară asupra argumentelor apărării echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, inacțiune admisă de instanță ce determină instanța de apel de a rejudeca cauza penală conform ordinii stabilite pentru prima instanță și cu aprecierea tuturor circumstanțelor și împrejurărilor cauzei ce au importanță pentru soluționarea fondului.

Prin sentința instanței de fond se invocă precum că, inculpatul a primit suma de 6200 EURO în luna aprilie 2010 pentru rezolvarea fondului cauzei civile de partaj al imobilului în favoarea corupătorului, declarând lui Scutari Lucia că el personal va examina dosarul civil.

Apărarea a insistat la examinarea cauzei penale în fond, ca acuzatorul de stat să se expună asupra legalității repartizării dosarului civil anume judecătorului Ghedreuțan Valeriu, la ce acuzatorul în susținerile sale verbale a invocat că dosarul civil a fost repartizat în mod aleatoriu și el nu are temeii juridic de a se implica în modul de repartizare. Astfel, această nuanță nici nu și-a găsit reflectare în sentința instanței de fond. Deși apărarea a indicat că la acea perioadă (2010) cauzele civile se repartizau prin altă metodă decât repartizarea aleatorie, în baza încheierii Președintelui instanței, acesta nici nu a fost audiat de către acuzare în vederea constatării circumstanțelor și împrejurărilor de repartizare a acestui dosar civil anume judecătorului Valeriu Ghedreuțan. Imposibilitatea influențării la repartizarea dosarului civil anume către judecătorul Valeriu Ghedreuțan și determină lipsa promisiunii acestuia față de Scutari Lucia de a rezolva litigiul pe cale judiciară, așa cum se indică în sentința de condamnare. Solicită examinarea și admiterea prezentei cereri de apel în baza motivelor invocate. Casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sectorul Centru din 26 ianuarie 2018 privind condamnarea lui Ghedreuțan Valeriu conform **art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal** și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță cu dispunerea achitării inculpatului din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia.

În afară de aceasta apărătorul a făcut referire la prevederile art.251 CPP, una din încălcările care atrag nulitatea actelor procedurale este încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței. Astfel, neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, încălcare, care potrivit art.251 alin.(3) CPP atrage nulitatea absolută a actului procedural, adică, nu se înlătură în nici un mod (...).

Referindu-se la art.6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului, precum și cu jurisprudența CEDO. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c/Allemagne din 12.07.2001, menționează că: „... statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art.6 au tocmai acest scop: eficacitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare - realizării acestei obligații. “ Art.6 § 1, citit în conjuncția art.6 § 3 lit.a) din Convenție a introdus în ordinea de drept națională garanții de procedură, stipulând că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță care trebuie să hotărască asupra temeiniciei oricărei acuzații îndreptate împotriva sa, iar orice acuzat are dreptul, în special, să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa. Așa cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, într-o formulare de sinteză, se relevă că, prin art. 6 § 1, combinat cu § 3 din același articol, au fost stabilite elementele esențiale ale unui proces echitabil, marcat, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții (a se vedea CEDO, decizia din 30.10.1991 în cauza Rorges contra Belgiei, parag.24). Prin urmare, art.6 din Convenție are o relevanță decesivă asupra jurisprudenței, creînd un adevărat model universal de proces echitabil în jurul noțiunilor de punere sub învinuire a persoanei și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror. Norma respectivă garantează temeinicia acuzației în materie penală, adică notificarea oficială, ce emană de la autoritate competentă a învinuirii de a fi comis o infracțiune, îndreptate împotriva unei persoane. Ea degajă principiul potrivit căruia acuzatul nu poate contribui la propria sa incriminare, adică contestațiile privind ilegalitatea actelor procedurale emise în cadrul procesului penal nu pot fi interpretate și aplicate în sprijinul învinuirii. Dispoziții analogice sînt cuprinse în art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în art.20 din Constituție și art. 19 din Codul de procedură penală.

Se face trimitere la cauza Adrian Constantin vs România, prin Hotărîrea din 12.04.2011, înalta Curte de la Strasbourg subliniază rolul fundamental pe care îl

are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că „... paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor”. Aceste constatări sunt valabile pentru capătul de acuzare adus inculpatului Valeriu Ghedreuțan.

Din aceste considerente apărarea considera Sentința nominalizată ca fiind una ilegală și neîntemeiată, în baza cărui fapt, solicită casarea acesteia, și adoptarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, conform căreia de a-1 achita pe Valeriu Ghedreuțan din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile acestuia.

Cele relatate de apărare se confirmă în baza următorului probatoriu: declarațiile inculpatului **Ghedreuțan Valeriu**, declarațiile martorului **Covdii Alexandru**, **Rotaru Iurii**, declarațiile lui **Pogor Viorel**.

Vasiliev fiind audiat în instanța de fond neagă faptul că a primit această sumă de bani de la careva persoane, în special de la Secrieru Alexei pe care nici **nu-l cunoaște**, acest fapt se mai confirmă și prin declarațiile martorului **Tutunaru Ion**, audiat în instanța de apel. Acesta a relatat că *V. Vasiliev, Rotaru și Secrieru Al. sunt persoane cunoscute lui deoarece sunt consăteni chiar și vecini. În ce privește afirmațiile lui Vasiliev Valeriu precum că nu-i cunoaște pe Rotaru și Secrieru nu corespund adevărului deoarece toți sunt aproximativ de aceeași vîrstă și sunt mahalagii, au învățat într-o școală și au copilărit împreună. Tutunaru a declarat că fiind martor pe dosarul civil de partajare a casei dintre V. Vasiliev și Scutari Lucia după ședința de judecată a fost amenințat de către V. Vasiliev și chiar acesta i-a dat foc la un stog de fîn ca să se răzbune, iar fiind într-o ceartă cu el acesta i-a relatat că el vrea cu mult mai mulți bani pentru cota sa de casa de la Scutari Lucia decît aceasta i-a dat.*

Instanța de fond ascultînd poziția apărării nu a dat nici o apreciere juridică ilegalităților admise la faza de urmărire penală și invocate de apărare atît la etapa cercetării judiciare precum și în susținerile verbale.

Neexpunerea de către instanța judiciară asupra argumentelor apărării echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, inacțiune admisă de instanță ce determină instanța de apel de a rejudeca cauza penală conform ordinii stabilite pentru prima instanță și cu aprecierea tuturor circumstanțelor și împrejurărilor cauzei ce au importanță pentru soluționarea fondului.

Împotriva sentinței a declarat apel nemotivat inculpatul Ghedreuțan Valeriu *****, prin care solicită admiterea apelului cu casarea sentinței nominalizate și emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor. Apel motivat din partea inculpatului ulterior așa și nu a fost prezentat.

Procurorul participant a susținut apelul acuzatorului de stat, solicitând admiterea lui, cu aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai aspre și respingerea apelului declarat de către inculpat.

Inculpatul și avocatul care i-a reprezentat interesele în ședința instanței de apel au solicitat admiterea apelurilor declarate de inculpat și apărător, cu achitarea inculpatului, totodată solicitând respingerea apelului procurorului ca fiind nefondat.

Ascultând părțile, verificând materialele cauzei, instanța de apel consideră necesar a respinge ca nefondat apelul declarat de inculpat și apărător, și admiterea apelului procurorului în latura confisicorii speciale.

În concluzia respectivă instanța de apel statuează pe prevederile art. 414, art. 415 alin. (1) pct. (1) lit. c) CPP.

Așa, potrivit art. 415 al. (1) pct. 1 lit. c) CPP, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul dacă acesta este nefondat.*

Conform art. 414 al. (1) CPP, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.*

Potrivit art. 414 al. (3) CPP, *în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.*

Analizînd probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, Colegiul penal reține, că la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Ghedreuțan Valeriu pe art. 324 alin. (3) lit. a), b) CP.

Colegiul penal reține, că temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

La demersul părții apărării, instanța de apel a reluat cercetarea judecătorească pentru audierea martorilor: Covdii Alexandru, Agachi Vera, Rotaru Iurie, Tutunaru Ion.

Fiind audiată în ședința instanței de apel, martora Agache Vera, a declarat că pe Valeriu Ghedreuțan îl cunoaște, el este judecător în orașul Drochia. Sora sa Scutari Lucia a concobinat cu Vasilev Valeriu în sat. *****, apoi a plecat în Italia la lucru, în timpul acest a aflat că dorește să facă casă în orașul Drochia, str. *****. Mai întâi sora a transmis bani concubinului să cumpere bus și apoi pentru construcția casei. După ce a construit casa a aflat că sa îmbolnăvit

brusc. Venind acasă Scutari Lucia i-a propus lui V. Vasiliev automobilul și bani, iar ei să revie casa din or. Drochia, la ce Vasiliev a solicitat o sumă mare de bani. Atunci soțul ei, Agache Pavel, a spus ca să meargă la o consultație la judecătorul Valeriu Ghedreuțan. La discuție au fost prezenți, Scutari Lucia cu Pascuale, iar ea cu soțul Agache Pavel au stat afară în mașină cu cânele. Despre ce au vorbit ea nu cunoaște. A participat în prima ședință de judecată la judecătorul V. Ghedreuțan, reprezentând interesele surorii, după care i-a dat procură avocatului Ababi Lilia. La mama lui Agache Vera, curgea acoperișul și a apelat Lucia Scutari, ultima nu a putut să o ajute deoarece era la spital, spunând să meargă la V. Ghedreuțan să ee bani. A doua zi soțul Agachi Pavel a fost la V. Ghedreuțan și a luat 1000 de euro, acești bani erau din banii transferați de către Lucia Scutari. Martorul Agache Vera nu ține minte data, în luna februarie cind Lucia a venit pe o săptămână să o vadă pe mama, a fost la d-na Ababii să vadă cum merg treburile, ultima i-a spus că este hotărârea judecătorească. Întîlnindu-se cu judecătorul V. Ghedreuțan sau dus în birou unde stăteau executori, unde V. Ghedreuțan a lămurit lui Lucia că a câștigat 75% din casă și să ee din cancelarie hotărîrea, pentru a lucra mai departe cu executorii. A doua zi din cancelarie a luat două hotărâri, un exeplar pentru Oficiu Cadastral, al doilea pentru executare, unde i-au spus să vină peste patru zile. Venind peste patru zile la OCT i-au spus să meargă la judecător pentru a fi luat sechestru de pe casă, documentele date fiind primite prin poștă mai tîrziu. Întrebîndu-l pe Ghedreuțan care sunt cheltuielile, ultimul a spus că timp de șase ani sau făcut multe cheltuieli.

Fiind audiat în calitate de martor în instanța de apel, Rotaru Iurii Gheorghe a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond, potrivit cărora, pe Ghidreuțan îl cunoaște de două săptămîni, ultimul a venit la el acasă și l-a rugat să dee mărturie în privința la niște bani, numărați de Secrieru și transmiși lui Vasiliev, până atunci numai a auzit de inculpat. În 2010 la el a venit Secrieru Alexei și l-a rugat să meargă în or. Drochia să dee bani. La oprire spre s. Nicoreni în or. Drochia, în mașina lui personal Secrieru Alexei a numărat bani în număr de 6000 euro și a eșit afară și i-a transmis banii lui Vasiliev pentru ca ultimul să plece l-a notar pentru a perfecta documente. S-au înțeles pentru a doua zi. Peste o zi Secrieru l-a rugat să plece din nou la Drochia să se întîlnească cu Vasiliev. La întîlnire Vasiiev i-a comunicat lui Secrieru că o să perfecteze documente peste cîteva zile. Peste trei zile cu Secrieru au plecat în s. Nicoreni, s-au întîlnit cu Vasiliev, care a declarat că o să hotărască întrebarea. Secrieru cu Vasiliev au discutat despre întocmirea documentelor penru o casă, alte teme n-au discutat.

În ședința instanței de apel suplimentar martorilor audiați de prima instanță, a fost audiat martorul Covdii Alexandru, care a declarat, că el este avocat și pe inculpat îl cunoaște din anii 1998-1999. Aproximativ în a. 2010 inculpatul l-a rugat, că dacă are vre-o persoană – client, ce ar fi din s. ***** r-l Drochia și care îl

cunoaște și ar putea vorbi cu Vasiliev V.. Ulterior el a identificat o așa persoană - Secrieru Alexei, care în prezența sa și în biroul său a discutat cu Ghedreuțan V., care i-a transmis suma de 6000 euro pentru a o transmite lui Vasiliev V. în contul cotei-părți a acestuia din imobilul din s. *****.

În ședința instanței de apel a mai fost audiat și martorul Turtureanu Ion, care a declarat că el și alți consăteni ai săi au fost audiați în calitate de martori în cauza civilă între Scutari L. și Vasiliev V., care împărțeau casa construită de Vasiliev V. pe banii lui Scutari L., pe care aceasta îi trimitea din Italia. Din spusele lui Vasiliev V. a înțeles că Rotari Iurii și Secrieru Alexei i-au adus lui Vasiliev V. o sumă de bani, cât nu cunoaște, însă acesta a spus că nu i-au dat toți banii, și până nu îi aduc toți banii el nu va ceda dreptul său la casă.

La cererea părților în ședința instanței de apel au fost cercetate și celelalte probe examinate în instanța de fond:

Declarațiile inculpatului Ghedreuțan Valeriu *****, care vina sa în comiterea infracțiunii n-o recunoaște, consideră că a comis încălcări, însă acestea sunt de ordin disciplinar și nu penal. În esență acesta a declarat că, la începutul anului 2010 activîndca judecător al Judecătoriei Drochia s-a întâlnit cu prietenul său Agache Pavel, pe care îl cunoștea de mult timp și erau și prieteni, care l-a întrebat dacă poate să vină cu cumnata sa Scutari Lucia, pentru ai lămuri niște lucruri legate cu o casă. Peste cîteva zile la serviciu a venit Agache Pavel cu Scutari Lucia. În cadrul convorbirii Scutari Lucia i-a povestit că, ea a trăit în concubinaj cu cet. Vasiliev și că a transferat din Italia, mulți bani, pentru a procura o casă. Venind din Italia a vorbit cu Vasiliev, în privința casei și Vasilev a cerut o sumă mare de bani, ca să-i cedeze casa prin notariat. Ea la întrebat ce să facă, la ce el i-a propus să mai discute cu Vasilev, la ce Scutari Lucia i-a comunicat că nu are nici un rost. Atunci Scutari Lucia l-a întrebat că poate el are un avocat, ca să discute cu Vasilev juridic ca să-i lămurească consecințele, la ce el i-a răspuns că o să încerce să găsească așa persoană. Peste cîteva zile el sa întâlnit cu avocatul Covdi Alexandru, i-a povestit că o parte femeiască, are nevoie de ajutor și l-a întrebat dacă are pe cineva care cunoște bine satul Nicoreni și pe Vasilev. Peste vreo două zile, s-a apropiat Scutari Lucia și a spus că îi cedează lui Vasiliev microautobuzul, fiindcă a lucrat la casă și bani în suma de 6000 euro, tot atunci Scutari Lucia a spus că lase pentru transport, pentru deplasări suma 200 euro. Tot atunci Scutari Lucia la rugat ca prin Agache Pavel să-i dea datele din buletinul său, ca să transfere banii, deoarece nu se înțelegea cu sora. Peste cîteva zile în biroul lui A. Covdi s-a întâlnit cu o persoană pe care Covdi l-a prezentat ca client și este din satul ***** și îl cunoște pe Vasilev, cărui ia lămurit dacă poate ajuta persoana respectivă, ducându-se la Vasilev acasă ca să-i propună condițiile spuse de Scutari Lucia, dîndu-i 6000 euro și încă 200 euro pentru benzină, pentru masă. În anul 2015 sora lui Scutari Lucia, Agache Veronica l-a rugat să-i lămurească hotărârea judecătii, deoarece sora nu înțelege ce să facă

mai departe. Scutari Lucia l-a întrebat prin telefon de suma de 6000 euro, la ce i-a spus că a fost dată la niște oameni care să vorbească cu Vasilev, dar el a înțeles că banii acei 6000 euro, au fost transmiși lui Vasilev ca să meargă la notar, dar el sa răzgândit să meargă la notar și a mai cerut bani, luând suma de 6000 euro, informația dată ea spus Covdi Alexandru. În anul 2010 nu ține minte când, Agache Pavel s-a apropiat de el și la rugat ca să-i împrumute 1000 euro, pentru reparația casei mamei soacre, adică mama lui Scutari Lucia, spunînd că Scutari Lucia va întoarce banii. Peste două săptămâni Scutari Lucia iarăși la întrebat cum să îndeplinească hotărârea judecătii, el lămuriindu-i că urmează să se adreseze la executorul judecătoresc, ultima l-a rugat să vorbească cu ginerile Malesenco Dumitru ca mai departe la executor să se adreseze prin intermediul lui. Mai târziu în biroul lui Malesenco el a prezentat-o pe Scutari Lucia unde ei au vorbit cum să îndeplinească hotărîrea judecătorească și tot atunci a întrebat-o dacă ea stie că el a împrumutat lui Agache 1000 euro și dacă poate să-i întoarcă. Scurari Lucia a răspuns că știe și mai târziu va întorce. În biroul lui Malesenco, inculpatul Ghedreuțan Valeriu lui Scutari Lucia și Agache Vera, l-ea spus că banii au fost transmiși pentru ai transmite lui Vasilev suma de 6000 euro și 200 euro pentru servicii. Nu ține minte peste care perioada la el a parnenit cerere de partajarea venit, posibil după întîlnire. Aproximativ patru ani s-a examinat cauza civilă, a emis hotărîre pri care parțial i-a admis cererea reclamantei, bunul imobil și mobile, ce anume nu ține minte. Microbuzul i-a repartizat pîrîtului, reclamantei o sumă din bani din costul microbusului. Mijloace bănești la bancă le-a primit singur, ridicînd 6000 euro în 2010. Nu ține minte dacă banii le-a primit pînă la înregistrarea cererii sau după. Banii primiți erau pentru Vasilev Valeriu ca parte din casă pentru cedarea reclamantei toată casa. Suma de 200 euro a fost pentru cheltuielile persoanelor care vor merge la Vasilev. În total a primit 6200 euro pe care el nu le-a însușit, dar l-ea transmis peroanelor care au fost la Vasilev, familiile cărora nu le ține minte.

Declarațiile date la faza urmăririi penale la 24.03.2016 și 21.04.2016 (v. 3, f.d. 270-274 și f.d. 303-304), nu le recunoaște, deoarece reieșind din situația de sănătate și cu scopul de a nu fi reținut, a fost de acord cu declarațiile lui Scutari Lucia. Discuția de pe înregistrarea din data de 15.02.2016 nu corespunde discuției avute. În biroul lui Malesenco s-a discutat de suma de 1000 euro, care i-a împrumutat lui Agachi Pavel.

Deși inculpatul și apărătorul acestuia invocă că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. a), b) CP se întemeiază pe declarațiile denunțatoarei, martorei Scutari Lucia date în cadrul ședinței instanței de fond și cercetate în cea de apel, reiese că, aproximativ în anul 2003, ea locuia cu fostul concubin Vasilev Valerii Vladimir în sat. *****, r-nul Drochia. Peste o

perioadă de timp, deoarece situația financiară era destul de grea, ea a decis să plece în Italia la muncă. Periodic trimitea bani acasă, concubinului său, care a procurat un microbuzul, apoi a procurat o casă veche, a demolat-o și a construit o casă nouă, pe care a finisat-o aproximativ în anul 2007. Astfel, în perioada 2003-2006, ea i-a trimis lui Vasiliev Vladimir mijloace bănești în sumă totală de 60.000 euro, însă nu poate să probeze aceasta, deoarece ea muncea ilegal în Italia, iar banii îi trimiteam clandestin, nu oficial. Deoarece pe parcurs relațiile ei cu Vasiliev Valerii s-au înrăutățit, ei au hotărât să se despărtească. Aproximativ în martie-aprilie 2010, ea a venit acasă și în cadrul discuțiilor ea i-a spus că dorește casa care a fost construită din banii ei, iar microbuzul îi face cadou, și îi mai dă încă vreo 4000 euro, însă Vasiliev a cerut 30.000 euro. Auzind acestea, ea s-a dus la sora ei și i-a povestit cele întâmplate, la ce sora i-a sus că soțul ei, Agache Pavel, este prieten foarte bun cu judecătorul Ghedreuțan Valeriu de la Judecătoria Drochia și pot să meargă la el să se consulte. În aceeași zi împreună cu viitorul ei soț din Italia, Zoppe Pascuale și cu sora sa Agache Veronica, au mers la judecătorul Ghedreuțan Valeriu. Întâlnirea a avut loc în biroul lui de serviciu. În cadrul discuțiilor, ea i-a povestit totul ce a pățit, cum a trimis bani acasă și până la urmă a rămas fără nimic. După ce a ascultat-o, judecătorul Ghedreuțan Valeriu a spus că va încerca să-i ajute. Peste două zile s-a întâlnit cu judecătorul Ghedreuțan Valeriu, ultimul spunând că o să-i ajute, totodată comunicându-i că vor fi cheltuieli și că trebuie să-i transmită suma de 6000 euro, pînă la urmă fiind nevoită să accepte suma dată. Banii i-a transferat din Italia prin trei transferuri pe numele lui V. Ghedreuțan în sumă totală de 6200 euro, suma de 200 euro nu ține minte pentru ce i-a transmis. În ședința de judecată ea nu s-a prezentat, fiind reprezentată de sora sa Agache Veronica în baza procurii. În luna noiembrie 2015 ea a fost contactată telefonic de către judecătorul Ghedreuțan Valeriu care a întrebat-o când vine acasă, căci au apărut careva probleme. Revenind în țară la 01.02.2016, împreună cu sora sa Veronica s-au întâlnit cu judecătorul Ghedreuțan Valeriu, cu care au plecat în biroul unui avocat unde acesta i-a arătat hotărîrea de judecată în care era scris că ei îi revine o cotă parte în valoare de 75,6% din casă, iar lui Vasiliev Valerii 25,4%. L-a întrebat de ce ei nu i-a revenit toată casa și ce a făcut cu banii pe care i-a cerut și i-a primit de la ea. Ghedreuțan Valeriu a spus că a trebuit să-i dea și lui Vasiliev ceva, căci altfel n-a putut, iar ceilalți bani i-a cheltuit, însă n-a menționat cît și unde anume.

În instanța de apel au fost cercetate și declarațiile martorului Agachi Pavel date în instanța de fond, din care reiese că, Scutari Lucia este cumnata lui, care a concubinatecu Vasilev, trăiau în sat. ***** r-ul Drochia și au făcut casă în orașul Drochia, adresa nu o cunoște. Lucia lucra în Italia și tremetea bani lui Vasilev, mai întâi a procuratun bus după aceia a cumpărat o casă bătânească, pe care a demolat-o și a construit altă casă. La rugămintea lui L. Scutari le-a făcut cunoștință cu Valeriu Ghedreuțan, care au discutat ceva în privința casa date, dar nu prea conoaște bine,

deoarece nu prea se împacă cu Lucia. Întâlnirea a fost la judecătoria ei sau consultat, iar el cu soția Agache Vera au stat afară. După întâlnirea dată, Scutari Lucia nu a spus la nimeni nimic și a plecat. Abia peste o săptămână Agache Pavel, a aflat de la soacra sa că Lucia a plecat în Italia. Tot de la soacră a auzit despre faptul că Lucia a trimis ceva bani lui V. Ghedreuțean, cu ce ocazie și ce sumă el nu cunoaște. La rugămintea telefonică a lui Scutari Lucia a fost la V. Ghedreuțean și a luat suma de 1000 euro pentru soacra sa pentru procurarea ardeziei să acopere casa. Dacă a fost suma dată întoarsă sau nu el nu cunoaște.

În ședința instanței de apel au mai fost cercetate declarațiile martorei Ababii Lilia, date în instanța de fond, din care reiese că, activează în funcție de avocat din anul 2000. În anul 2010 în incinta judecătoria Drochia, a întâlnit-o pe cet. Agachi Veronica, care o cunoaște că activează în calitate de asistentă medicală la medicul Furtună, unde ea se deservea cu nepoțica sa. Întrebând-o de ce stă în instanță, ultima ia comunicat că sora ei are un proces de judecată, la ce L. Ababii ia spus că poate să se adreseze la ea în caz că va avea nevoie de ajutor. Peste câteva zile la ea în birou a venit V. Agachi, care a rugat-o să o reprezinte în judecată pe sora sa Scutari Lucia. Dosarul de partaj se afla la judecătorul Ghedreuțean în procedură, unde ea a participat până la finalizare, procesul sa dus în cadrul legal, s-a pronunțat hotărârea, mai mult ea nu a avut nici o tagență pe cazul dat. Data precis nu ține minte, în biroul ei a venit Agachi Veronica și încă o persoană și a înțeles ulterior că este Scutari Lucia pe care a reprezentat-o. Aceste două au invocat pretenții față de Ababii Lilia, cât poate să dureze procesul, ea le-a propus să mergă la cancelarie să vadă ce este cu dosarul deoarece ea nu cunoaște dacă au fost depuse apeluri, recursuri.

Martora Foalea Cristina, a declarat că din 2013 activează în calitate de grefier în cadrul judecătoria Drochia, cu judecătorul Ghedreuțean Valeriu. A participat în calitate de grefier la examinarea cauzei civile, Scutari Lucia către Vasilev Valeriu, privind recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea bunurilor din posesie străină. Avocatul Lilia Ababi reprezenta interesele reclamantei Scutari Lucia, care în ședința de judecată nu s-a prezentat nici adată. Mai târziu a parvenit cerere de ridicarea sechestrului pe bunul imobil în litigiu, de la cine a parvenit cererea dată ea nu ține minte.

Martora Ceban Inga, în cadrul ședinței primei instanțe a declarat că, pe Ghedreuțean Valeriu îl cunoaște din 2013, a activat în calitate de asistent judiciar. Pe cauza civilă Scutari Lucia către Vasilev Valeriu, privind recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea bunurilor din posesie străină a participat în calitate de asistent judiciar, întocmind proiectul hotărârii, iar partea motivată a fost întocmită de Ghedreuțean Valeriu. Părțile pe dosarul dat nu au fost prezente în instanța de judecată, fiind reprezentații de avocații Ababii Lilia, Răciula și Lichii. Cererea de

chemare în judecată înaintată de reclamanta Scutari a fost admisă. Ține minte că dosarul a fost la Curtea de Apel Bălți și hotărîrea a rămas în vigoare.

Fiind audiat în calitate de martor Vasiliev Valerii Vladimir a declarat că, cu Scutari Lucia a concubinat 5 ani, ultima în 2010 l-a dat în judecată pentru partajul proprietății, hotărîrea primită de judecătorul V. Ghedreuțan fiind de 75,6 % din bunul proprietate i-a revenit lui Scutari Lucia, 24,4 % i-a revenit lui cu suportarea tuturor cheltuielilor de judecată. Pe Rotari Igor, Pogor Viorel, Secrieru Alexei nu-i cunoaște și nici nu s-a întâlnit cu ei. Din 2010 și pînă în prezent nu a fost nimeni la el să-i propuie mijloace bănești pentru a se dezice de partea din casă. De asemenea cu așa propuneri din partea lui V. Ghedreuțan nimeni nu a venit. În cadrul discuției cu Scutari Lucia el i-a propus vînzarea casei în litijiu și împărțirea sumei în jumătate. Deoarece Scutari dorea ca casă să-i revină integral, n-au ajuns la un numitor comun, nici n-au evaluat prețul imobilului.

Martorul Pogor Viorel Nocolai fiind audiat în instanța de fond a susținut versiunea părții apărării, privind plata banilor lui Vasiliev V., care a declarat că pe inculpt îl cunoaște de 3 săptămîni ultimul l-a rugat să dea declarații. În martie 2010 Secrieru Alexei a venit la el la Bălți și l-a rugat să plece cu el la Drochia pentru a transmite bani. Împreună cu Rotaru și Secrieru, cu automobilul lui Rotaru au venit la trecerea de cale ferată s-au oprit la oprire spre or. Rîșcani, unde Alexei Secrieru a scos și a numărat 6000 euro, restul i-a pus în buzunar și a spus că se duce să se clarifice cu o casă. Bani a spus că i-a dat un avocat. Plecînd cu bani s-a întors peste 25 min, spunînd că a rezolvat întrebarea și că peste cîteva zile o să plece la notar să hotărască cu casa. Momentul transmiterii banilor n-a văzut. Faptul transmiterii banilor a auzit numai din cuvintele lui Secrieru. Pe Vasiliev nu l-a văzut nici odată.

În ședința instanței de apel au fost cercetate și probele scrise, care fiecare în parte și toate în cumul cu declarațiile martorilor confirmă coruperea pasivă a judecătorului Ghedreuțan V.:

-procesul-verbal din 15.02.2016 de primire a plîngerii (denunțului) lui Scutari Lucia, care a solicitat atragerea la răspundere a inculpatului, care a pretins de la dânsa 6400 euro, pentru ca el să ia spre examinare cazul său și să-i recunoască dreptul de proprietate asupra case.

-declarațiile lui Ghedreuțan Valeriu în calitate de învinuit din 24.03.2016 și 21.04.2016 (v. 3, f.d. 270-274 și f.d. 303-304), în prezența avocatului acesta a recunoscut vinovăția sa, a confirmat că a primit bani în sumă de 6200 euro prin transfer, însă nu își amintea la care filială a băncii. De asemenea a confirmat că de mai multe ori a pretins de la Scutari L. suma de 1000 euro, care aceasta urmă să-i achite la finisarea cauzei, însă aceasta ia reproșat că, ea și așa prea mult ia plătit.

-Prin procesul-verbal din 16.02.2016 privind consemnarea măsurii speciale de investigație: interceptarea și înregistrarea comunicărilor cu imagini din 15

februarie 2016 petrecute în perioada orelor 14.32 – 17.10 între cet. Scutari Lucia, Ghedreuțan Valeriu și Malesenco Dumitru cu stenograma discuțiilor purtate (v.I f.d.54-81), se confirmă existența anumitor relații și discuțiilor între judecător și o parte a procesului judecat de către dînsul;

-procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare din 16.02.2016 cu fixarea acțiunilor lui Ghedreuțan Valeriu și Scutari Lucia la 15.02.2016 (v.I f.d.105- 127), care de asemenea confirmă că între ei au avut loc discuții și că se clarificau cu modul de execuare a hotărârii civile adoptate;

-prin procesul-verbal din 08 aprilie 2016 de consemnare a măsurii speciale de investigație: interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice efectuate de pe nr. ***** ce aparține cet. Malesenco Dumitru și stenograma discuției purtate la 01 martie 2016 între orele 09.50 - 09.54 cu nr. ***** ce este utilizat de către Agache Vera (v.I f.d. 148-151);

-procesul-verbal din 24 martie 2016 privind consemnarea măsurii speciale de investigație: controlul transiterii banilor, conform căruia lui Scutari Lucia la 15.02.2016 i-au fost transmis de către organul de urmărire penală 1000 euro preținși de către Ghedreuțan Valeriu. După finalizarea discuțiilor cu Ghedreuțan Valeriu, Scutari Lucia a întors mijloace bănești organului de urmărire penală, deoarece mijloacele bănești preținși de Ghedreuțan Valeiru nu au fost transmiși, fiind amînată pe altă dată (v. I f.d. 186 – 193);

-procesul-verbal din 22.03.2016 de percheziție a biroului de serviciu nr. 10 a judecătorului Judecătoriei raionului Drochia Valeriu Ghedreuțan amplasat în incinta Judecătoriei Drochia situată pe str. 31 august 1989 nr. 7 or. Drochia, conform căruia au fost depistat o foaie cu înscireri de ciornă cu numerele de telefon a lui Scutari Lucia, blocul de sistem de la calculatorul de serviciu a Judecătorului Valeriu Ghedreuțan, blocul de sistem de la calculatorul de serviciu a asistentului judiciar Ceban Inga, blocul de sistem de la calculatorul de serviciu a grefierului Foalea Cristina, stikul de memorie ce aparține lui Ceban Inga, dosarul civil în 3 volume cu nr. nr. 26-2-1119-24052010, privind cererea înaintată de către Scutari Lucia (v. II f.d.6-10);

-procesul-verbal de examinare din 01 aprilie 2016 a bunurilor și obiectelor ridicate în cadrul percheziției biroului de serviciu a lui Valeriu Ghedreuțan din 22.03.2016, conform căruia pe carnetul de culoare bej depistat în biroul lui Valeriu Ghedreuțan, s-a depistat înscris de mîină cu pixul de culoare albastră „Lucia italia Pascuali +393291804335, 39043746056”, o filă din calendar de masă cu data 12, 13 octombrie 2014 pe care este aplicat un înscris „+393291804335, 39943746056 Lucia Pascali”, copia raportului de evaluare a proprietății imobiliare și anume a casei de locuit amplasată pe str. ***** or. *****” pe 40 de file (v.II f.d.11-53);

-procesul-verbal de examinare din 01 aprilie 2016 a blocurilor de sistem de la calculatoarele de serviciu din biroul judecătorului Valeriu Ghedreuțan ridicate la 22 martie 2016 și sticului de memorie ridicat ce aparține lui Ceban Inga și telefoanelor mobile ce aparțin lui Valeriu Ghedreuțan, în urma examinării în blocurile de sistem a calculatorului de serviciu ce aparține lui Valeriu Ghedreuțan și blocul de sistem de la calculatorul de serviciu ce aparține asistentului judiciar Ceban Inga și sticul de memorie ce aparține lui Ceban Inga au fost depistate documente procesuale cu privire la cauza civilă nr. 26-2-1119-24052010 aflată în gestiunea judecătorului Ghedreuțan Valeriu cu privire la cererea de chemare a lui Scutari Lucia. Ordonanța de recunoaștere a documentelor și obiectelor menționate în calitate de corp delict (v.II f.d. 54-152);

-procesul-verbal din 22 martie 2016 de percheziție a domiciliului lui Valeriu Ghedreuțan amplasat pe str. ***** orașul *****, în cadrul căreia s-au depistat mijloace bănești în mărime de 2600 dolari SUA, 26 de bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA fiecare, 1150 euro, 10 bancnote cu nominalul de 100 euro fiecare și 3 bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare, mijloace bănești care prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău au fost puse sub sechestru (v.IIf.d. 164 – 167);

-procesul-verbal de examinare din 29 martie 2016 a documentelor ridicate la 29 martie 2016 în cadrul Filialei nr. 1 a BC „VictoriaBank” SA amplasată pe str. A. Pușkin mun. Bălți, conform căruia s-au examinat ordine de primire a numerarului nr. 15979883 din 19.04.2010, nr. 15979827 din 19.04.2010, 15979930 din 19.04.2010 și formularele de primire a transferului nr. 68346579 din 19.04.2010, 41913886 din 19.04.2010, 79053958 din 19.04.2010 a mijloacelor bănești în mărime de 6200 euro de către Valeriu Ghedreuțan de la cet. Scutari Lucia din Italia, fapt ce atestă primirea de către Valeriu Ghedreuțan a banilor ce nu i se cuvin. Ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a documentelor menționate (v. II f.d.222-224);

-prin procesul-verbal de examinare din 15 martie 2016 a documentelor ridicate de la cet. Scutari Lucia la 15 februarie 2016, conform căruia de la cet. Scutari Lucia au fost ridicate copiile documentelor bancare cu privire la transferul mijloacelor bănești prin „Money Gram” la 14 aprilie 2010 a banilor în mărime de 6200 euro pe numele lui Ghedreuțan Valeriu pe 3 file, copia buletinului de identitate pe numele lui Ghedreuțan Valeriu cu seria *****nr. ***** pe o filă, hotărârea din 17.11.2014 pe 10 file în cauza civilă nr. 26-2-1119-24052010, în cadrul examinării s-a stabilit că conform documentelor prezentate Scutari Lucia din Italia la 14.04.2010 pe numele cet. Ghedreuțan Valeriu a remis mijloace bănești în mărime totală de 6200 euro în trei tranșe. Ordoanța de recunoaștere a documentelor în calitate de corpuri delict (v.I f.d. 34-36);

-procesul-verbal de examinare din 20 aprilie 2016 a cauzei civile nr. 26-2-1119-24052010, conform căruia cererea de chemare în judecată înaintată de Scutari Lucia a fost înregistrată la 24.05.2010 și repartizată judecătorului Valeriu Ghedreuțan și la 17.11.2014 judecătorul Valeriu Ghedreuțan a adoptat hotărîrea în favoarea petiționarei, cauza fiind în gestiunea învinuitului Valeriu Ghedreuțan (v. IV, V f.d. 2-357, 1-310).

Probele sus- indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele părții apărării, precum că acțiunile ultimului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii și sunt încălcări disciplinare.

În opinia Colegiului, instanța de fond corect a concluzionat că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptelor imputate, însă vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile martorilor principali ai acuzării, care au fost audiați nemijlocit în ședința instanței de fond și cercetate în instanței de apel.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, just a fost apreciată de către instanța de fond, ca o metodă de eschivare de la răspunderea și pedeapsa penală, fapt care nu poate echivala cu achitarea acestuia, deoarece în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, “corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea, primirea personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sinepentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de o persoană cu funcții de demnitate publică, în proporții deosebit de mari”.

Ajungînd la concluzia privind constatarea vinovăției inculpatului de “corupere pasivă” Colegiul penal consideră, că întregul cumul de probe administrat în prezenta cauză, confirmă faptele prejudiciabile comise.

Așa, din declarațiile martorei denunțătoare Scutari Lucia, care și-a menținut declarațiile începînd cu depunerea denunțului până la judecarea cauzei, declarațiile căreia au fost consecvente și în veridicitatea lor instanța de apel nu are temeii de a se îndoii. Aceasta a mărturisit, că ea după discuția cu inculpatul i-a plătit 200 euro, iar ulterior a transferat din Italia pe numele inculpatului și la cerințele acestuia suma totală de 6200 euro. Din declarațiile sale reiese că, inculpatul a făcut calcule personal, a apreciat costul casei în litigiu cu 60.000 euro și a pretins 10 % din această sumă, adică 6200 euro. Scutari L. a spus că suma este prea mare pentru dînsa, însă inculpatul i-a explicat că ea nu deține nici o probă că a introdus bani în casă, și acesta a spus că pînă la sfîrșit a fost nevoită să accepte să plătească banii solicitați de inculpat. Tot judecătorul Ghedreuțan Valeriu a judecat cauza civilă între Scutari lucia și Vasiliev Valerii de partajare a casei de locuit. Aceasta fiind nemulțumită de modul în care a fost partajată casa. A cerînd explicații Ghedreuțan Valeriu a spus că a trebuit să-i dea și lui Vasiliev ceva, căci altfel n-a putut, iar ceilalți bani i-a cheltuit, însă n-a menționat cît și unde anume. Ulterior când ea a

revenit în țară inculpatul a pretins de la dânsa 1000 euro, pe care i-a promis să plătească la finalizarea cauzei.

Existența realțiilor între inculpat și Scutari L. se confirmă de declarațiile martorului Agachi Pavel, care le-a făcut cunoștință. Declarațiile martorei Ababii Lilia, Foalea Cristina și Ceban Inga confirmă că anume inculpatul Ghedreuțan Valeriu, fiind în funcție de judecător la judecătoria Drochia a judecat litigiul civil Scutari Lucia către Vasilev Valeriu, privind recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea bunurilor din posesie străină.

Martorul Vasilev Valerii a confirmat, că judecătorul V. Ghedreuțan a judecat cauza civilă între dânsul și Scutari Lucia. Acesta a infirmat că cineva dintre, Rotari Igor, Pogor Viorel, Secieru Alexei i-ar fi propus mijloace bănești pentru a se dezice de partea din casă. Cu așa propuneri nici din partea lui V. Ghedreuțan nimeni nu a fost.

Colegiul penal nu are temei de a pune la îndoială declarațiile martorului Vasilev V., care fiind audiat în instanța de fond a negat faptul că a primit sume de bani de la careva persoane, în special de la Secieru Alexei. Aceste declarații a martorului instanța le consideră veridice, în caz contrar orice i-ar fi dat bani acestuia avea să se asigure printr-o recipisă, pentru a confirma faptul transmiterii banilor, dat fiind că aceștia precum că se transmiteau prin intermediari, pe când toți erau cointeresați să primească dovezi de plată pentru a fi prezentate în judecată. Din aceste motive declarațiile celorlalți martori, inclusiv și cele a lui Tutunaru Ion, Colegiul le apreciază critic, ori probe ce ar confirma că Vasilev V. ar fi primit orice sume de bani, instanței de fond și celei de apel nu au fost prezentate.

Declarațiile acestor martori în cumul cu probele scrise confirmă că între inculpat, pe de o parte și partea în procesul civil judecat de dânsul erau relații și că inculpatul personal a pretins, a acceptat și a primit prin transfer bancar bani de Scutari L., ce nu i se cuveneau, pentru sine, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de o persoană cu funcții de demnitate publică, în proporții deosebit de mari. Infrațiunea comisă a avut loc în mai multe etape, așa la discuțiile inițiale inculpatul primește 200 euro, echivalentul a 3392,64 lei, ulterior acesta iarăși primește prin transfer 6200 euro, echivalentul a 104755,82 lei și în final la 01.02.2016 pretinde suma de 1000 euro, echivalentul a 22399,7 lei.

Inculpatul în ședința judiciară și-a schimbat declarațiile date inițial, el nu neagă că a primit banii, însă indică că acești bani i-a transmis lui Vasilev V., prin intermediul altor persoane, fapt ce se confirmă prin declarațiile martorilor apărării audiați în instanța de fond și în cea de apel.

Versiunea părții apărării precum că banii primiți de către inculpat au fost destinați plăților pentru Vasilev V. instanța de apel o consideră ca o metodă de apărare a părții apărării, pentru a evita răspunderea penală, care a fost înaintată mai târziu, deja în ședințele judiciare. Colegiul penal apreciază critic declarațiile

martorilor apărării, prin care se pretinde precum că inculpatul a achitat 6000 euro lui Vasiliev V., declarații ce urmează a fi respinse. Așa, declarațiile martorilor: Rotaru Iurii, Secrieru Alexei, Covdii Alexandru, Turtureanu Ion și Pogor Viorel, prin care se pretinde că inculpatul ar fi plătit lui Vasiliev V. banii primiți de la Scutari L. se combat prin declarațiile lui Ghedreuțan V. date la urmărirea penală, care nu a pomenit nimic despre așa plată, declarațiile acestuia au fost date de inculpat în prezența apărătorului și în veridicitatea lor instanța de fond nu are reamei de a se îndoii. Faptul că versiunea inculpatului nu este veridică și este o metodă de autoapărare se confirmă și prin declarațiile lui Scutari L., care nu cunoaște nimic de așa versiune, cu atât mai mult, că ea direct indică că banii primiți de inculpat i-au fost destinați acestuia, pentru soluționarea cauzei civile în folosul său, deoarece aceasta nu deținea probe că a achitat costul construcției casei. În cazul în care inculpatul convenea cu Scutari L. despre așa plăți, aceasta avea obligator să cunoască despre ele și nu avea temei să considere că i-a plătit lui Ghedreuțan V. pentru serviciile sale o sumă exagerată. Cu atât mai mult, versiunea apărării se infirmă prin declarațiile martorului Vasiliev V., care neagă că ar fi primit sau i-ar fi propus cineva acești bani.

Încă o versiune a părții apărării este și faptul, că Valeriu Ghedreuțan i-a împrumutat lui Agache Pavel 1000 de euro pentru reparația acoperișului mamei lui Lucia Scutari și Agache Vera. Din aceste motive la ultimele întâlniri a inculpatului cu Scutari L. acesta tot pretindea de la dînsa o mie euro, această sumă era datorată de familia Agache și Scutari L. lui V. Ghedreuțan. Această versiune a părții apărării de asemenea urmează a fi respinsă, deoarece aceasta contravine declarațiilor inițiale a inculpatului, date la urmărirea penală, care la direct indica că a pretins de la Scutari L. o mie de euro, ca plată după ce va fi finisată cauza civilă. Declarațiile martorilor Agache Vera și Agache Pavel, instanța de apel consideră necesar a fi respinse, deoarece acestea nu sunt veridice și nu pot fi la baza sentinței, ori suma de 1000 euro nu poate fi considerată un împrumut, dar a fost pretinsă de către inculpat pentru îndeplinirea acțiunilor sale de serviciu, ori toate sumele de bani pretinse de inculpat au un caracter ilegal și nu pot fi considerate ca fiind participante în circuitul civil.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa sunt combătute de probele administrate pe dosar, care colaborează între ele, de aceea poziția inculpatului corect a fost apreciată ca metodă aleasă pentru evitarea răspunderii penale de cele comise.

Nu pot fi admise cerințele apărătorului privind pretinsele încălcări a art. 6 & 1 CEDO, instanța de fond în principiu a motivat soluția adoptată, a făcut descrierea probelor atât a învinuirii, cât și a apărării, totodată a încadrat corect acțiunile inculpatului în prevederile normei penale pertinente. Nu poate fi admise alegațiile privind încălcarea principiului contradictorialității procesului, ori părților li s-a

asigurat posibilitatea de a prezenta probele sale, atât părții învinuirii, cât și cele a apărării. Faptul că probele învinuirii au confirmat vinovăția inculpatului, iar probele prezentate de partea apărării nu au fost în stare să convingă judecata de legalitatea acțiunilor inculpatului, nu poate fi considerat ca o încălcare a dreptului la un proces contradictoriu. Concluzia privind vinovăția inculpatului este confirmată pe deplin prin probele expuse supra și nu poate fi considerat întemeiat argumentul, precum că vinovăția inculpatului este bazată pe presupuneri. Inculpatul Ghedreuțan V. a fost tratat în același mod ca și alți justițiabili și a beneficiat de toate drepturile sale.

Inculpatul a fost informat corect cu privire la învinuirea înaintată, tot această învinuire i-a fost reținută și de către instanță, de asemenea acesta a fost informat și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale.

Urmează a fi respinse argumentele apărătorului privind achitarea inculpatului din lipsa în acțiunile sale a elementelor infracțiunii. Însăși partea apărării indică, că coruperea pasivă, prevăzută la **art. 324 alin. (3) lit. a) CP** se exprimă prin: „pretinderea, acceptarea, primirea personal sau prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei, ori promisiunii acestora, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”, o parte din aceste elemente a infracțiunii i-au fost incriminate inculpatului și corect au fost reținute de către instanță în sentința pronunțată, adică „pretinderea, acceptarea, primirea personal de către o persoană cu funcție de demnitate publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale”.

La viziunea părții apărării, reieșind din probele administrate, în mod indubitabil, fără careva îndoială s-a constatat că, banii în sumă de 200 EURO de la Scutari Lucia au fost predestinați pentru consultarea juridică acordată acesteia de către judecător, iar sumă de 6200 EURO primiți în anul 2010 de către judecătorul Valeriu Ghedreuțan de la Scutari Lucia au fost destinați pentru rezolvarea litigiului dintre concubinii Vasiliev Valerii și Scutari Lucia în vederea partajării pe cale amiabilă a casei de locuit, care ulterior au fost transmiși avocatului A. Covdi pentru a-i transmite lui Valerii Vasiliev. Nici un Euro din cei transmiși lui Valeriu Ghedreutan nu au fost destinați acestuia pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu de judecător din partea acestuia, adică de examinarea cauzei civile, care la acel moment nici nu exista. Toată sumă de bani transiși acestuia erau destinați pentru a încerca de a rezolva problema partajării imobilului (casei) în procedură amiabilă.

Colegiul penal s-a expus mai sus că, respinge declarațiile inculpatului din instanța de fond, deoarece le consideră neveridice, prin care se urmărește de a evita răspunderea penală, spre deosebire de declarațiile inculpatului date la faza

urmării penale, în prezența apărătorului ales, unde acesta a explicat esența relațiilor sale cu Scutari L., declarații care corespund cu declarațiile ultimei și celorlalte probe pe cauză, inclusiv descifrările la procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrărilor comunicărilor și a imaginilor din 15.02.2016 petrecute în perioada orelor 14.32 – 17.10 între cet. Scutari Lucia, Ghedreuțan Valeriu și Malesenco Dumitru cu stenograma discuțiilor purtate (v.I f.d. 54-81), procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare din 16.02.2016 cu fixarea acțiunilor lui Ghedreuțan Valeriu și Scutari Lucia la 15.02.2016 (v.I f.d.105- 127).

Sentința instanței de fond prin care inculpatul Ghedreuțan Valeriu a fost condamnat este întemeiată și bazată pe probele cercetate, la judecarea cauzei nu a fost încălcată legislația procesual penală, iar motivarea făcută de către instanța de fond, fiind descrise probele ce confirmă vinovăția inculpatului nu pot fi considerate lacune la pronunțarea sentinței de condamnare a lui V. Ghedreuțan care ar genera recunoașterea nulității sentinței, după cum solicită partea apărării, mai cu seamă adoptarea unei noi soluții de achitare a inculpatului din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate acestuia, însă fără a indica care din elementele infracțiunii lipsesc.

În speță fiind prezente toate elementele infracțiunii de corupere pasivă, este prezent **subiectul special** al infracțiunii - persoană cu funcție de demnitate publică.

În conformitate cu alin.(3) art.123 CP, prin „persoană cu funcție de demnitate publică” se înțelege una din următoarele categorii de persoane:

1) persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova;

Valeriu Ghedreuțan, care exercita la momentul comiterii infracțiunii o funcție de demnitate publică, reprezentând autoritatea judecătorească a statului, era obligat să respecte prevederile art.1 alin.alin.(1) și (2) din Legea nr.544-XII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, conform căreia este purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii, având, în temeiul art.15 alin.(1) lit.lit. a), e) din Legea nr. 544-XII, obligațiile de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și presiigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică al judecătorului, și, în temeiul art.15 alin.(2) din Legea nr. 544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențat în procesul de examinare a cauzelor.

Mai mult ca atît, Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept stipulează, că: statele sunt garanți ai statului de drept și poartă responsabilitatea pentru punerea lor în aplicare pe deplin, nici o persoană publică nu este mai presus de lege, măsurile anticorupție sunt aplicate pentru a asigura responsabilizarea membrilor sistemului executiv.

Astfel, în esența și totalitatea lor, actele naționale și internaționale (Constituția Republicii Moldova, Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept, Statutul Consiliului Europei din 5 mai 1949, Rezoluția adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr. 1594 (2007), Decizia Consiliului Ministerial al OSCE nr.7/08) consfințesc statul de drept ca fiind o valoare supremă într-o societate democratică.

Acțiunile lui Valeriu Ghedreuțan care exercita funcție de demnitate publică, analizate prin prisma actelor normative citate, au constituit o sfidare a valorii statului de drept. Fapta imputată acestuia a condiționat indubitabil diminuarea încrederii societății în autoritatea judecătorească a statului.

Curtea Constituțională a Republicii Moldova (Hotărârea din 22.04.2013, dosarul nr.10a/2013), în baza actelor normative naționale și internaționale, a apreciat încrederea în instituțiile statului ca fiind „așteptările cetățenilor ca figurile publice și instituțiile să activeze în beneficiul lor” (63). În Hotărârea citată, Curtea Constituțională reține că „...corupția submină democrația și statul de drept.” „Lupta împotriva corupției este parte integrantă a asigurării statului de drept.” (60)

Prin acțiunile imputate lui Valeriu Ghedreuțan, care exercita funcție de demnitate publică, a fost compromisă lupta împotriva corupției și o obligațiune a fiecărei persoane publice.

Obiectul infracțiunii analizate îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care în varianta sa tip (art.324 alin.(1) CP) vizează în mod alternativ următoarele modalități normative:

1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului;

2) acceptarea:

a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului;

b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului;

3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu **intenție directă**, întrucât scopul infracțiunii este unul special, avînd o natură alternativă, și anume:

1) **scopul îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;**

2) **scopul neîndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;**

3) **scopul întîrzierii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;**

4) **scopul grăbirii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.**

Este lipsit de temei argumentul părții apărării privind lipsa caifictivei agravante de proporții deosebit de mari, prevăzut de art.324 alin.(3) lit.b) Cod penal.

Potrivit apărătorului inculpatul a pretins și primit suma de 6400 EURO (luna aprilie 2010) conform cursului BNM constituiau 108748,46 lei, ceea ce întradevăr la acel moment constituia proporții deosebit de mari, reieșind din prevederile **art.126 Cod penal**, în vigoare pentru acea perioadă. Ulteior, **art.126 Cod penal** a fost modificat, iar proporțiile mici, mari și deosebit de mari au fost apreciate reieșind din salariu mediu lunar pe economie. Conform **Hotărîrii de Guvern al R.Moldova nr.773 din 27.11.2009** salariu mediu lunar pe economie pentru anul 2010 constituia 2950 lei, iar proporțiile deosebit de mari, reieșind din dispoziția **art.126 Cod penal** după modificări, constituiau de la 118 000 lei și mai mult, iar suma de 108748,46 constituie doar proporții mari.

Partea apărării n-a luat în considerație adăugător suma de 1000 euro, ce constituie 22399,7 lei, preținși de către inculpat, pe care însă acesta nu i-a primit, dar care tot urmează a fi considerați obiectul material al infracțiunii și în acest caz, suma de 131.148,16 lei, oricum constituie proporții deosebit de mari.

Din aceleași motive, că inculpatul a primit suma de 6400 și a pretins de la Scutari L. 1000 euro, nu pot fi acceptate argumentele părții apărării, precum că Ghedreuțan Valeriu este învinuit și condamnat pentru pretinderea și primirea a aceleași sume de 1000 EURO, de două ori, ce ar veni în contradicție cu dispozițiile **art.7 alin.(2) Cod penal**, care stipulează că nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă, precum și **art.22 alin.(1) Cod de procedură penală**, care prevede că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă. Concomitent, și prevederile **Articolul 4) paragraf**

(1) al Protocolului 7 adițional Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale garantează că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Potrivit acestor argumente ar reieși că partea apărării recunoaște că inculpatul a comis corupere pasivă, însă în sumă de 5400 euro. În relațiile sale cu alte persoane, cum ar fi Agache Pavel, care prin declarațiile sale pretinde că nu l-a corupt pe inculpat, nu era parte în procesul civil, acesta putea să împrumute de la inculpat bani, însă că acești bani erau din contul celor prin care a fost corupt judecătorul, Colegiul penal nu poate afirma, și în acest caz, nu infirmă suma pretinsă, acceptată și primită de inculpat. Totodată, inculpatul la moment este atras pentru prima dată la răspundere penală pentru faptele comise în perioada 2010-2016, din acest motiv urmează a fi respins argumentul părții apărării, precum că inculpatul nu răspunde o singură dată pentru fapta ilicită comisă și că nu doar o singură dată iar fi aplicată sancțiunea juridică.

Sunt neântemeiate argumentele părții apărării precum că ar fi lipsa elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile lui Ghedreuțan Valeriu, iar sentința de condamnare a acestuia vine în contradicție cu însăși cele constatate de instanță. Se invocă că, incorect a fost constatată perioada de finisare a activității infracționale a lui Ghedreuțan Valeriu, adică la 01.02.2016 și la 15.02.2016 când a pretins cei 1000 EURO, pentru scoaterea de sub sechestrul al imobilului aflat în litigiu. Reieșind din declarațiile lui Scutari L. și cele a inculpatului de la urmărirea penală, acesta pretindea una mie de euro, anume pentru scoaterea sechestrului de pe imobil. Indiferent că inculpatul Ghedreuțan Valeriu ulterior a scos sechestrul de pe imobil fără a primi banii, totuși acesta a pretins suma de o mie de EURO, fapt confirmat prin declarațiile persoanelor indicate supra (inculpatul, martora Scutari L.), precum și descifrările convorbirilor sale sus-indicate.

Din aceste motive sunt neântemeiate alegațiile părții apărării privind aplicarea unei legi ulterioare faptelor comise de inculpat, nici o pedeapsă mai gravă acestuia nu i-a fost aplicată. Norma penală precum și sancțiunea corectă a fost aplicată în baza modificărilor introduce prin Legea nr.326 din 23.12.13, M047- 48/25.02.14 art.92; în vigoare 25.02.14]. Faptul că acțiunile infracționale au durat până în luna februarie 2016 a fost argumentat supra. Din aceleași motive nu sunt încălcate prevederile art.10 Cod penal.

Sunt lipsite de temei juridic argumentele expuse în apel, prin care se invocă nulitatea mai multor acțiuni de urmărire penală și a unor măsuri speciale de investigații, cu recunoașterea inadmisibilității probelor dobândite prin aceste acțiuni în conformitate cu prevederile **art.251 și 94 Cod procedură penală**. Consideră ca fiind viciate:

-dobândirea declarațiilor de la martorul Scutari Lucia prin anumite promisiuni

și cu încălcarea prevederilor legislației procesual-penale;

-lipsa unei ordonanțe de punere sub învinuire pentru corupere activă pe numele lui Scutari Lucia, sau de refuz în pornirea urmăririi penale, sau de liberare de răspundere penală a lui Scutari Lucia, pentru infracțiunea comisă de aceasta;

-interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre Scutari Lucia și Ghedreuțan Valeriu sunt fără acordul în scris al acesteia, și cu încălcarea procedurii legale;

-întocmirea proceselor-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații de către persoane neîmputernicite cu aceste atribuții;

-ridicarea unor documente de la Scutari Lucia despre care aceasta a declarat că nu a avut astfel de acte și această ridicare nu a existat de jure și de fapt;etc.

La finisarea urmăririi penale, nici inculpatul, nici apărătorul acestuia nu au înaintat cereri privind contestarea sau declararea nulității acțiunilor procesuale efectuate.

Conform art. 251 alin. (1) din Codul de procedură penală, *încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.*

Astfel, conform art. 251 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul **dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procedurale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.**

Colegiul penal, consideră că nu-s teme de a considera ca fiind nule acțiunile procesuale și actele emise ale organului de urmărire penală. Mijloacele de probă indicate de avocat în apelul său nu au fost contestate în modul prevăzut de art. 251 CPP. Instanței nu au fost prezentate probe, ce ar confirma, că în privința persoanelor responsabile au fost pornite proceduri pentru încălcarea legislației.

Nu pot fi acceptate argumentele apelantului referitor la abaterile de la normele procedurale ce au fost precum că admise de organele de urmărire penale și care precum că ar afecta probele acuzării în susținerea învinuirii aduse inculpatului. Invocînd prezența de efecte de compromitere a probelor în legătură cu acele acțiuni procedurale efectuate în faza urmăririi penale, avocatul, precum și inculpatul nu au fost lipsiți de posibilitatea de a acționa în conformitate cu prevederile art. 313 CPP, adică să contesteze hotărârile și acțiunile organelor de urmărire penală, care ar fi afectat drepturile prevăzute de lege a inculpaților. La faza urmăririi penale,

inculpatul și apărătorul acestuia nu au atacat cu plîngerii în modul stabilit de lege actele procedurale respective.

Urmează a fi menționat, că conform prevederilor art. 251 al. (4) încălcarea oricăror prevederi legale decât cel prevăzut la al. (2) atrage nulitatea actului numai dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunilor – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoștință de materialele cauzei. Însă, apărătorul la terminarea urmăririi penale nu a solicitat declararea nulității probelor.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către partea apărării, toate pretenziile abaterii au fost invocate de avocat doar în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel. În acest sens este neîntemeiat argumentul avocatului, precum că acesta a reprezentat interesele inculpatului doar în instanța de fond, or, la finisarea urmăririi penale și prezentării materialelor cauzei penale spre cunoștință, inculpatul la fel a fost asistat de apărător, care după cum s-a menționat supra, avea dreptul prevăzut de lege de a invoca pretenziile încălcări admise de organul de urmărire penală, lucru care nu a fost făcut. Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, *în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.*

Prin urmare, dat fiind că nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege nulitatea actelor și acțiunilor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, adică la terminarea urmăririi penale, se consideră pierdut dreptul de contestare a acestora ulterior, în legătură cu ce argumentele invocate se resping.

Se conchide, că din moment ce atît inculpatul, cît și avocatul lui, considerîndu-se afectați într-un drept prevăzut de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei nu au avut nici o obiecție, prezumîndu-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată și se resping în latura dată argumentele.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul apelantului, că probele ar fi compromise, că probele acumulate ar fi afectate și nu ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare. Toate probele au fost cercetate și verificate în ședințele judiciare, fiind stabilită legalitatea lor.

Colegiul penal menționează că, activitățile desfășurate în cadrul procesului penal trebuie să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului. Numai aflînd adevărul, scopul procesului penal poate fi atins, iar soluțiile dispuse de organele judiciare pot da satisfacție celor care urmăresc înfăptuirea justiției penale.

Instanței nu au fost prezentate probe, că declarațiile de la martorul Scutari Lucia au fost dobândite prin anumite promisiuni și cu încălcarea prevederilor legislației procesual-penale, fără a indica ce încălcări procesuale au fost admise, acest argument poartă un caracter general și neconcret.

Adoptarea ordonanței de punere sub învinuire pentru corupere activă în privința lui Scutari Lucia, sau de refuz în pornirea urmăririi penale, sau de liberare de răspundere penală a lui Scutari Lucia, pentru infracțiunea comisă de aceasta, este de competența procurorului, avocatul nu a invocat acest motiv la urmărirea penală și n-a contestat acțiunile procurorului în modul prevăzut de lege, argumente ce au fost expuse supra.

Din aceleași motive, sus indicate, nu poate fi constatată nulitatea interceptărilor și înregistrărilor comunicărilor dintre Scutari Lucia și Ghedreuțan Vaieriu fără acordul în scris al acesteia, precum și întocmirea proceselor-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații de către persoane neîmputernicite cu aceste atribuții, precum și ridicarea unor documente de la Scutari Lucia.

Nu poate constitui temei pentru achitarea inculpatului legalitatea sau nu a repartizării dosarului civil anume judecătorului Ghedreuțan Valeriu. De către partea apărării acest argument a fost expus doar după finisarea urmăririi penale, iar apărarea nu a depus cereri în acest sens. Apărarea nu neagă faptul că inculpatul a examinat cauza civilă și a adoptat hotărâre pe această cauză, și tot de către dânsul au fost primiți banii trimiși din Italia de către martor, fapt ce indică la vinovăția inculpatului, indeferent de modul de repartizare a cauzei civile.

În acest sens și din motivele expuse supra, sunt neântemeiate argumentele apărătorului, precum că au fost încălcate prevederile legale referitoare la sesizarea instanței. În ședința instanței de apel nu au fost constatate erori la îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului și celor referitoare la sesizarea instanței, care potrivit art. 251 alin. (3) CPP atrage nulitatea absolută a actului procedural, adică, nu se înlătură în nici un mod (...).

Din motivele expuse, că partea apărării nu s-a folosit în modul corespunzător și nu și-a exercitat dreptul la contestație, nu pot fi admise argumentele părții apărării referitor la încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului, precum și cu jurisprudența CEDO. Partea apărării nu s-a folosit de norma respectivă, ce garantează că temeinicia acuzației în materie penală, adică notificarea oficială, ce emană de la autoritate competentă, acuzatul nu poate contribui la propria sa incriminare, adică contestațiile privind ilegalitatea actelor procedurale emise în cadrul procesului penal nu pot fi interpretate și aplicate în sprijinul învinuirii, dispoziții prevăzute și de art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în art. 20 din Constituție și art. 19 din Codul de procedură penală. Însă partea apărării nu s-a folosit de acest drept, și nu a depus contestații privind ilegalitatea actelor procedurale emise, nici un act procedural nu a fost contestat, acestea fiind în vigoare până în prezent. Nexercitarea dreptului său de a contesta nu indică la ilegalitatea actelor emise de organul de urmărire penală, invers aceasta confirmă că partea apărării a fost de acord cu aceste acte.

Verificînd temeinicia cerințelor formulate în apelul procurorului privind individualizarea greșită a pedepsei în raport cu prevederile din Partea generală a Codului penal și aplicarea unei pedepse prea blînde inculpatului, Colegiul penal consideră aceste cerințe a procurorului neîntemeiate și pasibil de a fi respinse.

Instanța de fond la aplicarea pedepsei pe deplin s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, instanța de apel menționează, că în cazul noțiunilor de corupție, noțiunea „gravitatea infracțiunii săvîrșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorității statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora, mai mult, persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitate de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori (*a se vedea decizia CSJ nr. Ira-169/2015 din 17 martie 2015 pe cauza Cucerov Anatoli Anatoli*).

În acest context, Colegiul penal consideră că aplicînd pedeapsa, instanța a luat în considerație personalitatea inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă celor comise, precum și tuturor circumstanțelor cauzei.

Prin urmare, instanța de apel, în situația în care nu a dispus de alte circumstanțe decât de cele stabilite de prima instanță, nu este în drept de a aplica inculpatului Ghedreuțan Valeriu o pedeapsă mai gravă decât cea numită de prima instanță în lipsa cărorva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, starea de fapt și de drept în instanța de apel rămânînd aceeași care a fost stabilită de instanța de fond.

Totodată, Colegiul penal consideră neîntemeiată soluția instanței de fond în latura neaplicării sechestrului asupra mijloacelor bănești a inculpatului și omitere dispunerii condiscării speciale a banilor dobândiți ilegal în rezultatul infracțiunii.

Potrivit prevederilor art.106 Codul penal „(1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

- (6) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):
 - d) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni;
 - e) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
 - f) date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
 - e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- f) fi convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(2¹) Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobîndite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri.

(7) Dacă bunurile menționate la alin.(2) lit.a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă.

(8) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

(9) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvîrșite prin intermediul unui organ de presă sau al or icărui alt mijloc de informare în masă. “

Astfel, potrivit prevederilor acestei norme, instanța de fond urma să dispună confiscarea specială a mijloacelor bănești 6400 EUR, rezultate din infracțiunea de corupere pasivă incriminată inculpatului, și să mențină sechestrul asupra mijloacelor bănești 2600 dolari SUA (26 bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA fiecare) și 1150 euro (10 bancnote cu nominalul de 100 euro fiecare, 3 bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare), ridicate la 22 martie 2016 în cadrul percheziției la domiciliul lui Valeriu Ghedreuțan, în scopul asigurării executării confiscării și pedepsei amenzii.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.397 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. art. 395 și 396 Cod de procedură penală, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială.

În atare împrejurări, Colegiul penal consideră necesar a respinge ca nefondate apelul inculpatului și apelul avocatului acestuia și a admite apelul procurorului, a casa parțial sentința în latura confiscării speciale și aplicarea măsurii asiguratorii, cu pronunțarea unei noi hotărâri pe cauză.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c); 415 alin. (1) pct. 2) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul declarat de către inculpatul **Ghedreuțan Valeriu ******* și apelul declarat de avocatul I. Vizdoga în interesele inculpatului se resping ca nefondate.

Apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție V. Muntean împotriva sentinței Judecătoreiei Soroca sediul Central din 26.01.2018 și încheierii din 26.01.2018 se admite, cu casarea parțială a sentinței în latura măsurilor asiguratorii de confiscare specială și menținerii sechestrului, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, după cum urmează:

În baza art. 106 CP, se confiscă cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului din contul lui Valeriu Ghedreuțan suma de 6400 (șase mii patru sute) euro sau echivalentul în lei RM la momentul executării conform cursului BNM, cu menținerea sechestrului pe mijloacele bănești de 2600 dolari SUA și 1150 euro, ridicate de la Valeriu Ghedreuțan pentru asigurarea executării confiscării speciale și pedepsei amenzii.

În rest, în latura pedepsei, corpurilor delictive și cheltuielilor judiciare se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

Termenul pedepsei urmează a fi calculat din data reținerii, după epuizarea tuturor căilor ordinare de atac, cu includerea în el a perioadei de reținere din 22.03.2016 pînă la 25.03.2016.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare și este executorie din momentul adoptării.

Pronunțată public la data de 23.04.2019, părților prezente li s-a înmînat copia deciziei motivate.

Președinte:

Judecători: